

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 września 2022 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Bundesverwaltungsgericht – Niemcy) – Bundesrepublik Deutschland vertreten durch Bundesministerium des Innern, für Bau und Heimat/MA (C-245/21), PB (C-245/21), LE (C-248/21)

(Sprawy połączone C-245/21 i C-248/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (UE) nr 604/2013 – Ustalenie państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej – Artykuły 27 i 29 – Przekazanie zainteresowanej osoby do państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie jej wniosku – Zawieszenie przekazania z powodu pandemii COVID-19 – Niemożność dokonania przekazania – Ochrona sądowa – Skutki dla terminu na przekazanie]

(2022/C 424/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: Bundesrepublik Deutschland vertreten durch Bundesministerium des Innern, für Bau und Heimat

Druga strona postępowania: MA (C-245/21), PB (C-245/21), LE (C-248/21)

Sentencja

Artykuł 27 ust. 4 i art. 29 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca

należy interpretować w ten sposób, że:

bieg terminu na przekazanie przewidzianego w tym ostatnim przepisie nie zostaje przerwany, gdy właściwe organy państwa członkowskiego wydają, opierając się na tym art. 27 ust. 4, możliwą do cofnięcia decyzję o zawieszeniu wykonania decyzji o przekazaniu na tej podstawie, że wykonanie to jest praktycznie niemożliwe ze względu na pandemię COVID-19.

⁽¹⁾ Dz.U. C 278 z 12.7.2021.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 22 września 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen Afdeling Gent – Belgia) – The Escape Center BVBA/Belgische Staat

(Sprawa C-330/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 98 – Uprawnienie państw członkowskich do zastosowania obniżonej stawki VAT do niektórych dostaw towarów i świadczenia usług – Punkt 14 załącznika III – Pojęcie „korzystania z obiektów sportowych” – Siłownie – Wsparcie indywidualne lub grupowe]

(2022/C 424/13)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen Afdeling Gent

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: The Escape Center BVBA

Strona przeciwna: Belgische Staat

Sentencja

Artykuł 98 ust. 2 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w związku z pkt 14 załącznika III do tej dyrektywy

należy interpretować w ten sposób, że:

świadczenie usług polegających na przyznawaniu prawa do korzystania z obiektów sportowych należących do siłowni i na udzielaniu indywidualnego lub grupowego wsparcia może podlegać obniżonej stawce podatku od wartości dodanej, gdy wsparcie to jest związane z korzystaniem z owych obiektów i jest ono niezbędne do uprawiania sportu i wychowania fizycznego lub gdy wsparcie to ma charakter dodatkowy w stosunku do prawa do korzystania z owych obiektów lub w stosunku do ich rzeczywistego wykorzystywania.

(¹) Dz.U. C 338 z 23.8.2021.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 22 września 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia n° 10 bis de Sevilla – Hiszpania) – Vicente/Delia

(Sprawa C-335/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich – Dyrektywa 93/13/EWG – Nieuczciwe praktyki handlowe stosowane wobec konsumentów – Zasada skuteczności – Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Postępowanie uproszczone o zapłatę wynagrodzenia adwokata – Ewentualny nieuczciwy charakter warunków zawartych w umowie o wynagrodzenie – Uregulowanie krajowe nieprzewidujące możliwości kontroli sądowej – Artykuł 4 ust. 2 – Zakres wyjątku – Dyrektywa 2005/29/WE – Artykuł 7 – Praktyka handlowa wprowadzająca w błąd – Umowa zawarta między adwokatem a klientem zawierająca zakaz cofnięcia przez klienta powództwa bez wiedzy lub wbrew zaleceniom adwokata pod rygorem kary finansowej]

(2022/C 424/14)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia n° 10 bis de Sevilla

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vicente

Strona pozwana: Delia

Sentencja

1) Dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, zmienioną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r., w świetle zasady skuteczności i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,